

ΑΘ. Καί μὴν τοὺς γε αὐτῶν νόμους ἀρέσκειν ἑκάστοις c
ἀναγκαῖόν που, τοὺς δὲ τῶν ἄλλων ὑστέρους.

ΚΛ. Οὕτως.

ΑΘ. Ἄρχῃ δὴ νομοθεσίας οἶον ἐμβάντες ἐλάθομεν, ὡς
ἔοικεν. 5

ΚΛ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΑΘ. Τὸ γοῦν μετὰ ταῦτα ἀναγκαῖον αἰρεῖσθαι τοὺς
συνελθόντας τούτους κοινούς τινας ἑαυτῶν, οἳ δὴ τὰ πάν-
των ἰδόντες νόμιμα, τὰ σφισιν ἀρέσκοντα αὐτῶν μάλιστα
εἰς τὸ κοινὸν τοῖς ἡγεμόσι καὶ ἀγαγοῦσι τοὺς δήμους 10
οἶον βασιλευσι φανερά δείξαντες ἐλέσθαι τε δόντες, αὐτοὶ δ
μὲν νομοθέται κληθήσονται, τοὺς δὲ ἄρχοντας καταστή-
σαντες, ἀριστοκρατίαν τινὰ ἐκ τῶν δυναστειῶν ποιήσαντες
ἢ καὶ τινὰ βασιλείαν, ἐν ταύτῃ τῇ μεταβολῇ τῆς πολιτείας
οἰκήσουσιν. 5

ΚΛ. Ἐφεξῆς γοῦν ἂν οὕτω τε καὶ ταύτῃ γίγνοιτο.

ΑΘ. Τρίτον τοίνυν εἶπωμεν ἔτι πολιτείας σχῆμα γιγνό-
μενον, ἐν ᾧ δὴ πάντα εἶδη καὶ παθήματα πολιτειῶν καὶ
ἄμα πόλεων συμπίπτει γίγνεσθαι.

ΚΛ. Τὸ ποῖον δὴ τοῦτο ; 6

ΑΘ. Ὁ μετὰ τὸ δεύτερον καὶ Ὅμηρος ἐπεσημήνατο,
λέγων τὸ τρίτον οὕτω γεγονέναι. « Κτίσσε δὲ Δαρδανίην »
γάρ πού φησιν, « ἔπει οὕπω Ἴλιος ἱρή

ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων, 5
ἄλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκουν πολυτιδάκου Ἰδης. »

Λέγει γὰρ δὴ ταῦτα τὰ ἔπη καὶ ἐκεῖνα, ἃ περὶ τῶν Κυκλώ- 682 a
πων εἶρηκεν, κατὰ θεὸν πως εἰρημένα καὶ κατὰ φύσιν·
θεῖον γὰρ οὖν δὴ καὶ τὸ ποιητικὸν ἐνθεαστικὸν ὅν γένος